

**YENİ YENİ
PUTLAR**

Değerli kardeşler, aziz dostlar;

Mekke'den, Medine'den, sîretten, peygamberden söz edilen her ortamda, yoğun bir şekilde duyduğumuz bir 'put' kelimesi vardır.

'Müşrikler puta tapıyorlardı.' 'Putlarını ağaçtan, topraktan ve helvadan yapıyorlardı' diye duyarız.

İnsan doğal olarak; bir taşı keserle yontup, bir ağacı yontup, ona bir şekil verip, ondan sonra da onun önünde secde etmesini, ona saygı göstermesini ve ondan beklenti içerisinde olmasını 'aklı olan insan nasıl yapabilir' diye merak eder.

Gerçekten insanın biraz akıllı olduktan sonra, hiç olmazsa kendi gibi bir insana tapmasının belki makul olacağını düşünebiliriz. Akıl açısından güçlü, kuvvetli, zengin birisinin önünde secde etmenin belki bir anlamı olabilir.

Ama az önce un olan biraz su ile yoğrulup, fırında pişirilip, helvadan yapılmış bir cisme insanın tapınması, ondan hayat, ölüm, umut, bereket beklemesi akılla ölçülebilir mi diye sorulursa, bunun cevabı elbette; 'akılla ölçülemez' olur.

Ama önümüzde iki büyük gerçek var. Birincisi yüzlerce sene, asırlar boyunca insanlar bunu yaptılar. Peygamberlerimizin karşısına 'putlarımızı tahkir ediyorsun, saygıyla karşılamıyorsun' diye savaşmak için çıktılar.

Basit bir sevgi, basit bir duygu değil insandaki put duygusu; bu bir.

İkincisi; az sonra göreceğimiz gibi güldüğümüz Ebu Cehil, güldüğümüz Ebu Leheb gibi insanlar kendileri öldü gitti. Mekke'de, putlarını Bilal'i Habeşi yere attı kırdı; ama putçuluk kalkmadı insanlardan.

Putçuluk, Allah Teâlâ'nın dışında ulu görülen bir şeye saygı göstermektir. Ulu tutulan, yüce tutulan ve karşısında teslimiyet gerektiğine inanılan her şey puttur aslında. Ve bu, insanoğlunun çağdaş reformlarına, modernistliğine ve teknolojik imkânlarına rağmen içinden atamağı, bilakis derinleşerek devam eden bir hastalıktır.

Putçuluk hala devam ediyor. O zaman taştan yapılan şeyler, şimdi tunçtan yapılıyor. Değişen pek çok şey olmadı; bir bu. İkincisi; putçuluk sadece heykeller veya heykelcikler yapıp, karşısında saygı göstermek değildir.

Putçuluk, Allah Teâlâ'nın dışında ulu görülen bir şeye saygı göstermektir. Ulu tutulan, yüce tutulan ve karşısında teslimiyet gerektiğine inanılan her şey puttur aslında. Ve bu, insanoğlunun çağdaş reformlarına, modernistliğine ve teknolojik imkânlarına rağmen içinden atamağı, bilakis derinleşerek devam eden bir hastalıktır. Bunun nasıl olduğunu göreceğiz İnşallah az sonra.

Kardeşler,

Önümüzde Ebu Cehil'in putperestliğinin iki mazereti var kendisi açısından. Ebu Cehil açısından...

Birincisi; Kur'an'ı Kerim defalarca 'babalarımız da böyle tapınıyordu' diye mazeret gösterdiklerini söylüyor. Yani Ebu Cehiller de önlerine bilimsel yollarla çıkıldığında, 'ne yapıyorsunuz, bu taşları niye siz saygıyla karşılıyorsunuz' dendiğinde en büyük gerekçeleri; 'babalarımız, büyüklerimiz böyle yapardı, ecdadımızı böyle gördük biz' oldu.

Vefa gereği, büyüklerine saygı gereği bir mantık oturtmuşlar. Bu mantık ne diyor? Anan, baban, ecdadın, dedelerin... 'Onlardan iyi mi bileceksin' diye bir gerekçe peygamberlerin önüne çıkardılar.

Bu; örf, toplum baskısı gibi gerekçeler, bu mantıksız işin mantıksızlığını kabul etmelerine rağmen atamadıkları bir huy haline geldi. Bu toplum baskısını, 'çevremizi ben böyle gördüm, herkes böyle' gerekçesini, bu asırda insanlar atabildiler mi?

'Millet ne derse desin, toplum ne yaparsa yapsın' diyebiliyor mu insanlar? Bu soru bize gerekiyor. Ebu Cehil'e gülmekle 'akılsız herif taşın karşısında saygıyla duruyor' demekle bu iş olup bitmiyor.

Ebu Cehil'in Kur'an'ı Kerim'de belirtilen özrü ki kabahatinden daha çirkin bir özür bu; 'babam öyle yapardı, babamdan daha iyi mi bileceğim' diyeydi.

'Kadınlar ne der sonra.' Ebu Talip kelime-i tevhidi neden söylemek istemedi; ölürüm de Mekkeli kadınlar şöyle böyle söylerler arkamdan diye söyleyemedi. Sen, toprağın altında kadınların ne dediğini nereden duyacaksın? İşte toplum baskısı, toplum baskısını ürkütmesi gereken seviyeye yükseltme hastalığı... Bu atılmış mıdır bunu göreceğiz.

İkinci olarak da, müşrikler aslında putların yaratmadığını, öldürüp diriltmediğini, her şeyin Allah'tan olduğunu biliyorlardı. Hem de maalesef, maalesef diyorum, bugün sıradan bir genel kültür olarak Müslümanlık içinde bulunan bazı insanlardan daha fazla Allah'ın yarattığını, rızık verdiğini, yaşattığını, öldürdüğünü, yeri göğü onun yarattığını, mevcut kâinattaki düzeni Allah'ın kurduğunu ve Allah'ın bu düzeni devam ettirdiğini babalarının adları gibi biliyorlardı.

Bu bilginin onlarda var olduğuna dair belgemiz de yine onların cehennemlik olduğunu söyleyen Kur'an ayetleridir. Kur'an, farklı surelerde onlarca ayetinde, onlara cehennemdeki yerlerini hatırlatırken, kaç ayetinde de Allah Teâlâ onların imanlarının olduğunu; ama bu imanlarının bilgi düzeyinde olduğunu söylemiştir.

Bu imanlarının teslimiyet düzeyinde değil, bilgi düzeyinde bir iman olduğunu Kur'an'ı Kerim; üstüne vura vura, altını çize çize, 'onlara sizi kim yarattı, gökler kimin, bu düzeni kim idare ediyor, kim öldürüyor, kim diriltiyor' gibi sorular sorsan muhakkak 'Allah'tır' diyorlar buyuruyor.

Belki şimdi 'bu yağmurlar bu mevsimde niye böyle' diye sorsan bir Müslüman'a, hem de namazdan çıkan bir Müslüman'a; ihtimal, sana işte 'balkanlardan gelen filan rüzgârın filan mevsimle sürtüşmesinden şöyle böyle' gibi bir takım gibi terimolojik laflarla, camiden çıkan Müslüman, yağmuru şu rüzgâra, bu buluta dayandırabilir.

Ağzından 'Allah böyle murat etmiş' cümlesini duymayabilirsin. Ama taşın önünde eğilen, taştan bir putuna saygı gösteren Ebu Cehil'e 'kim Mekke'yi kurak bıraktı, kim Taif'e yağmur indirdi' diye sorsan, 'o işler Allah'ın işi' der.

Demek ki bir Allah bilgisi, en büyük olduğuna inandıkları bir Allah itimadı, bu putperestlerde var. Bunun için Mekke'de ki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemle mücadele eden onun

nübüvvetine karşı hırçın bir tavır sergileyen kitlelere, Kur'an'ı Kerim 'kâfir' demiyor da 'müşrik' diyor müşrik.

Hiç bir şey değişmedi. Hak tarafında da batıl tarafında da hiç değişen bir şey yok. Nasıl Ebu Bekir radiyallahu anhin kıldığı namaz, kıyamete kadar aynı namazdır. Ebu Cehil'in kafasındaki şirk uru da aynı urdur. Teknolojiye uyum sağlamıştır. Çağdaş kılıflara bürünmüştür, o kadar.

Niye 'kâfir' kelimesini kullanmıyor? Kâfir; kökten Allah'ı inkâr eden demek, 'yok böyle bir şey' demek. Bunun adı 'kâfir' demiyor, 'müşrik' diyor. Neden müşrik diyor? Çünkü içinde bir Allah inancı var; ancak bu inanca putlarını ortak ediyor.

Allah'a dolaylı yollarla inanıyor. Direkt inanmıyor. Bunun için ortaklık düzeyinde, bir şirket mantıklı imanı olduğu için, Allah onları 'kâfir' değil 'müşrik' yani ortak inanç sahibi kimseler olarak tanıtıyor.

Mekkeli Ebu Cehiller müşriktiler. Yani Allah'la beraber putlarını da terk etmiyorlardı. Bunu Kur'an'ı Kerim'de onların dilinden, onların lisanından Allah bize anlatıyor.

'Niye bu taştan, ağaçtan, undan yaptığınız, çamurdan yaptığınız şeylerin önünde saygı gösteriyorsunuz. Nasıl siz bunlardan uğur, bereket, destek beklersiniz.'

Savaşa gidiyor, giderken çantasında, matarasında su var, ekmek var bir de koca bir kaya parçası var. Yahu savaşta bunu ne yapacaksın? Düşmanın kafasına mı atacaksın bu taşı? Yok. Savaş meydanında yanında olacak, o putu ona yardım edecek. Onun mağlup olmasını engelleyecek.

Hiç gülmeye gerek yok. Niye kolye taşıyor gençler şimdi. Zavallılar o zamanda o ince kolyeleri yapabilseler onları taşıyacaktı. Niye kolye taşıyor insanlar?

Niye üstünde ismi veya filanca uğur cümlesi yazan bilezik taşıyor erkeği, kadını insanlar. Kadın süs için bilezik taşır. Erkeler neden kolye, bilezik taşıyorlar. Niye işe girerken, güreşe girerken, maça girerken kolyesini öpüyorlar? Ebu Cehil kafası... Putçuluk gitmedi ki.

Putçuluk silinmedi. Biraz daha teknolojik şekilde küçüldü. O heybesine koyuyordu putunu, savaşta ona yardım etsin diye, mesela; yolculuğa çıkarken putuyla gidiyordu, hırsızla karşılaşmasın diye. Putu onu koruyor.

Şimdi niye kolyesini öpüp maça çıkıyor delikanlı. Aynı mantık. Şeytan sadece ambalajları değiştirdi. Putçulukta aynı, sahtekârlık da aynı, hırsızlık da aynı... O zaman silahını gösterip ver elindekini diyorlardı, şimdi bilgisayar şifresiyle hırsızlık yapıyorlar.

Hiç bir şey değişmedi. Hak tarafında da batıl tarafında da hiç değişen bir şey yok. Nasıl Ebu Bekir radiyallahu anhin kıldığı namaz, kıyamete kadar aynı namazdır. Ebu Cehil'in kafasındaki şirk uru da aynı urdur. Teknolojiye uyum sağlamıştır. Çağdaş kılıflara bürünmüştür o kadar.

İşte Kur'an'ı Kerim Zümer suresinde, neden bu adamların müşrik olduğunu, putçuluğu neden içlerine sindirerek kabul ettiğini nasıl açıklıyor. Neden siz bu taşları ilah görüyorsunuz. Neden siz bunların önünde saygı gösteriyorsunuz.

Bunu görmüyor musunuz? Taştı, yere düştü; koca ilahın yere düştü, ikiye bölündü. Kendine bile yararı yok; yere düşünce kafası yarıyor. 'Böyle ilah olur mu? Böyle tanrı olur mu?' Dendiğinde ne cevap veriyorlar?

(Arapça metin)

'Allah'a ulaşmak çok zor, bu putlarla biz zemin oluşturuyoruz. Putlar basamağımız bizim, Allah'a giderken.' Mantık bu. Yani putçusun sen. 'Bu taş mı seni yarattı?' 'Estağfurullah' diyor. Taş yaratamaz.

'Senin rızkını bu taş mı veriyor' 'yok'. 'Kim?' 'Allah.' 'Niye peki bundan bekliyorsun?' 'Yahu ben kim, günahkâr bir adamım Allah'ın önünde secde etmek kim. Ben ancak böyle taş düzeyinde secdeler yapabilirim. Çamurdan yonttuğum bir şeyler üzerinde secdeler yapabilirim. Ben buna sarılırım, bu da beni Allaha götürür.'

Ama hastalık kalktı, mikrobu kalkmadı. Ne zaman tevhid; Allah'a iman zayıflık gösterirse, Kur'an; temel eğitim malzemesi olmaktan kaldırılıp, cenaze malzemesi haline getirilirse, ölümlere okunan kitap haline getirilirse, ahkâmıyla tatbikat yapılmadığı halde sadece güzel sesli hafızlardan dinlenen bir kitap haline getirilirse, bu mikrop yeniden ortaya çıkar, nükseder ve insan yeniden putperest olur.

Torpil, torpil malzemesi olarak görüyor putunu. O zamanki mantığı Kur'an tescil ediyor. Bu mantık da bir mantıksızlık aslında... Madem Allah en büyüktür canı bile olmayan, ot bile olmayan basit bir taşı, bu büyük Allah'ı nasıl sen aracı olarak kullanabilirsin.

Kardeşler,

Şunu unutmuyoruz. Bu adamlar Kâbe'yi inkâr eden adamlar değildiler. Tavaf da ediyorlardı. Dinlerine göre, İbrahim aleyhisselamın dinidir diye hac da ediyorlardı. Ama mantık ne? Kâbe'nin içini put doldurmuşlar, yüzlerce put koymuşlar.

Kâbe'nin etrafında dönerken, o putları döndürdüklerini düşünüyorlar. Kur'an'ı Kerim, onların bu akılsız ve sefil anlayışını bize ders olsun diye kıyamete kadar tescil etmiş haliyle ulaştırıyor.

Kardeşler;

Mekke fethedildiğinde, Mekke'nin içindeki putları, Kâbe'nin içindeki putları Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz kırdırdı. Putçuluk kalkmadı. Mekke'deki Lat Uzza ve Menat kalktı. Taif'teki Menat gitti; ama putçuluk bir hastalık çeşididir.

Bu hastalık, Âdem aleyhisselamdan beri insanlığın bünyesinde vardır. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, geldi Mekke'nin fethiyle beraber büyük bir tedavi ile bu hastalığı kaldırdı. Yani verem, tedavi edildi; kalktı.

Ama hastalık kalktı, mikrobu kalkmadı. Ne zaman tevhid; Allah'a iman zayıflık gösterirse, Kur'an; temel eğitim malzemesi olmaktan kaldırılıp, cenaze malzemesi haline getirilirse, ölümlere okunan kitap haline getirilirse, ahkâmıyla tatbikat yapılmadığı halde sadece güzel sesli hafızlardan dinlenen bir kitap haline getirilirse, bu mikrop yeniden ortaya çıkar, nükseder ve insan yeniden putperest olur.

Elinde Kur'an olduğu halde putuna tapabilir insan. Namaz kıldığı halde yüreği Kâbe'den daha değerli değil ya, Kâbe'ye de put doldurulduğu gibi onun yüreği de putlarla yaşayabilir. Kalp put dolu olabilir.

Kur'an'a dayanarak söylüyorum. Putçuluk kalkmaz, putçuluk; İslam güçlenince, fetih üstüne fetih gelince, Allah'ın nasrı gelip yeryüzüne, şirke; darbe vurulunca, Ebu Cehil'in Bedir'de kafasını koparınca, insanlık bir asır iki asır puttan uzak durur. Ama yüreklerdeki putlar tamamen kalkmaz.

Neden kalkmaz? Çünkü hakla batıl, kıyamete kadar mücadele edecekler. Yani putçuluk insanların yüreğinden kalkması halinde hak, rakipsiz kalır. O zaman yeryüzünde hakkın batılın mücadelesi için bir zamana gerek yok; kıyamet vakti geldi demektir.

Hayır. Putçuluk devam edecek şu kadar ki, kimse keserle yontulmuş veya balyozla kırılmış bir taşa tapınmaz herhalde son çağlarda. Ne yaparlar? Daha güzel mermerlerden yaparlar bunu. Güzel alçıdan yaparlar, plastikten yaparlar, silikondan muhteşem putlar olur şüphesiz.

Canlı gibi, tuttun mu da böyle zevk verebilir. Silikondan put olabilir. Putçuluğun insanlıktan kalkması şeytanın yok olması anlamına geliyor, böyle bir şey yok. Bunun için Kur'an'ımız bize muhteşem bir şey hatırlatıyor.

Birinci hatırlattığı şey; Allah Teâlâ'nın Bakara suresinin yüz altmış beşinci ayetidir. Bu putçuluğun temelinde sevgi var. İnsan sevmeye ve sevilmeye muhtaç bir varlıktır. İlla sevecek illa sevilecek. Eğer insanı yüzde yüz Allah sevgisi doldurmazsa bu insan, aradaki boşluğu putlarla doldurur.

Ebu Cehil bu boşluğu taştan putla doldurdu. Daha sonrakiler taştan putların uygun olmadığı çağlarda yaşayınca onu parayla doldurur, çocuk sevgisiyle doldurur yeni putlar icat ederek doldurur.

Bu sebeple, Allah'ı yüzde yüz kalbe doldurmak, beyni Allah sevgisiyle haşır neşir etmek, putçuluktan kurtulmanın birinci temel şartıdır.

(Arapça metin)

'İnsanlardan bazıları, Allah'ı bırakıp onun yerine kendilerine putlar edinirler.'

(Arapça metin)

'Ve Allah'ı sever gibi severler onları.' Putu icat eden insandır. Çünkü kalp, sevgide boşluk kabul etmiyor. Beyin yüzde yüz Allah'la dolu olmalıdır.

Bunun için Sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem namazda bir sureyi okumayı öğrettiği gibi, tuvalete girerken de dua ile girmemizi istiyor, çıkışta dua ile çıkmamızı istiyor, yatağa girerken Allaha sığınmamızı istiyor. Kalkınca Allah'a hamd etmemizi istiyor. Yemek yerken Allah'ın adını anarak yememizi, doyduktan sonra ona hamd etmemizi istiyor.

Yürürken tesbih etmemizi, merdiven çıkarken tekbir getirmemizi, merdivenden inerken 'subhanallah' dememizi istiyor ki yirmi dört saat; bünyen, fiziğin yüzde yüz Allah sevgisiyle dolu olsun.

Putu yer kalmasın. Bir noktayı boş bıraktığın zaman, şeytanın ve nefsin i'vasıyla o noktada mini bir putlar oluşur. Bünyeni mikroba açık tutuyorsun. O put zamanla senin Allah Teâlâ'yla olan bağlantını kopuk hale getirir. Allah'ı sever gibi çocuğunu seversin bu sefer.

Allah'ı seviyor gibi Allah'a kulluk ediyor gibi paraya kulluk edersin. O zaman faize de kapı açılır. Harama da kapı açılır. Gaspa da kapı açılır. Batıl kazanç yollarına da kapı açılır.

Eğer sen, Allah'ın mülkünde fani bir misafir olduğunu, ebedi hayatın cennet olduğunu, yüzde yüz orada huzur bulacağını kendine inandırmazsan, o zaman doğduğun memleketinin toprağı çorak da olsa tapınırsın.

Hastanede kalmazsın, 'beni götürün çocuklar son nefesimi memleketimde vereyim' dersin. 'Yahu üç gün daha kal, iyi bakıyor sana burada hastanede doktorlar.' 'Yok, beni baba toprağına götürün' dersin. Put, baba toprağı put...

'Filan şehitliğe gömelim seni', 'olmaz baba toprağına götürün'. Bin kilometre, iki bin kilometre... Baba toprağında peygamber mi yatıyor komşu olacaksın. Put put yeni put bu...

Madem baba toprağı kıymetliydi gençliğinde niye orada durmamıştın? Gençliğinde İstanbul'a yürüyerek geldin ama. Takatin kesilince baba toprağı... Hayır. Bu boş bırakılmış sevgi kalıbına sevgi tasına, Allah için doldurulmamış miktar kadar girmiş, toprak putudur.

Bu yeni bir put çeşididir. Ebu Cehil de bu puta düşküdü. 'Mekke'yi Muhammed'e nasıl bırakacağız' diyordu. Ama asıl iş, asıl mesele, Allah'ı yüzde yüz sevme meselesidir. Bu sevgiyi yüzde yüz realite hale getirmek, gerçekçi hale getirmektir.

Diş fırçasından ilah olur mu? Olur tabi. Diş fırçasından ilah olur. Nasıl olur? Diş fırçasını abdestten değerli tutarsın. Kırk tane misvakla temizlense bile, temiz olsa bile diş fırçası olmadan yatmaz kalmazsın; mini bir ilahtır bu.

Slogan sevgisi değil. Hayata yansımış sevgi ancak putçuluktan kurtarabilir.

(Arapça metin)

'Ama iman edenler için Allah sevgisinin üstünde başka bir şey yoktur.' Her şey ona fedadır. Can, mal, evlat ne varsa...

Bir de kardeşler, Casiye suresinin yirmi üçüncü ayeti, bu putun nasıl asırdan asra şekil değiştirdiğini, nasıl modern çağda modern putların oluştuğunu, taş çağında da taştan putların oluştuğunu, bu mantığın, bu anlayışın insanın bünyesine nasıl girdiğini Casiye suresinin yirmi üçüncü ayetinden öğreniyoruz.

Allah Teâlâ, insanın ayağının kayma şeklini de gösteriyor.

(Arapça metin)

Cümleye dikkat ediyoruz. Efendimiz sallallahu aleyhi ve selleme hitap ediyor Allah Teâlâ. 'Zevkini ilahlaştırmanı gördün mü?' Zevkini ilahlaştırmanı. Zevki ilahlaştırmak ne demek kardeşlerim. İnsanın hobisini ilahlaştırması ne demek? İlah ne demek?

İlah, Allah demek değil. İlah, önünde teslim olunan güç demektir. En üst; ulu makam demektir. Mü'mine göre en üst makamın Allah olması gerektiğinden, mü'minin ilahı Allah'tır.

Ama mü'min olmasına rağmen, bu en ulu makama yandan tutunan, aslında değeri olmayan mini makamlar da icat edebiliyor demek ki insan.

Diş fırçasından ilah olur mu? Olur tabi. Diş fırçasından ilah olur. Nasıl olur? Diş fırçasını abdestten değerli tutarsın. Kırk tane misvakla temizlense bile, temiz olsa bile diş fırçası olmadan yatmaz kalmazsın; mini bir ilahdır bu.

Çok basit bir ilah çeşidi... Onu Ebu Cehil bulsa Kâbe'nin duvarına asardı zaten, nereden bulacak öyle fırça o? Diş fırçasını kınamıyorum.

Çocuktan ilah olur mu? Bal gibi de olur. Hem öyle ilah olur ki çocuktan, harika ilah olur. Hele ilk çocuğunsa, hele doktor sana 'bundan sonra çocuğun olmayacak' dediyse. Muhteşem ilah. Tapın dur... Tuvaletini yapacağı bezi bile ütölersin o zaman. İlahın bezi ütüsüz olur mu? Onu bile ütölersin. Sümüğü harikadır onun, şifadır. İdrarı kokmaz; ilah çünkü.

Nereden kaynaklanıyor bu, sen önünde secdeye kapanman, rükûa kapanman, bütün nimetleri kendisinden bilmen gereken Allah Teâlâ'nın; layığı veçhiyle huzurunda durman gereken bir ilahın olduğunu takdir edemez, o şekilde onun kulluğunu yapamazsan, diş fırçası ilahın olur, çocuk ilahın olur veya ticaretin ilahın olur. Paran, ilahın olur.

(Arapça metin)

Zevkini ilah edineni gördün mü? Demek ki ayet bize çok açık ve seçik bir şekilde, insanların ilahlarını kendilerinin icat edebileceğini gösteriyor.

Bu yeri gelir toplumsal bir baskıdan kaynaklanır, yeri gelir bireysel tatmin kaynaklarından kaynaklanır.

Zira insanın, illa birisi tarafından sevmeye, birisi tarafından pohpohlanmaya ihtiyacı var. Aynı şekilde, sevgisini bir yerde boşaltmaya da ihtiyacı var. Hep sevmek sevimekten ibaret değil hayat; ama özellikle en kaba insanın, en hırçın insanın bile sevgisini boşaltmaya ihtiyacı var.

O da ne yapıyor? Mesela; çocuğunu sevemiyor, torununu sevemiyor, yeğenini sevemiyor; köpek besliyor, köpekte boşalıyor. Köpeği kucağına alıyor, kediyi kucağına alıyor. İlla insan, sevgisini bir yere boşaltması gerekiyor.

Bu boşaltma yeri gelir uygundur; İslami'dir, ibadettir. Torununu kucağına alırsın, çocuğunu kucağına alırsın peygambere ittiba ettiğin için 'sünnet' olur. Çocuğunu öpmek sünnet olur. Torununu öpmek sünnet olur. Hatta ve hatta kölen olur, o kölenin simsiyah zenci çocuğunu kucağına alırsın bu da sünnet olur. Bu da Allah'ın razı olacağı bir iş olur.

Ama bir noktada duruyor olması gerekiyor. Ama abarttığın zaman, namazdan değerli, cihattan değerli, Kur'an'dan değerli, infaktan değerli hale getirdiğin zaman; onun adı puttur. Putların illa kötü nesnelere dönüşmesi gerekiyor.

Kardeşler; en lüzumsuz en anlamsız putlardan biri İsa aleyhisselamdır. İsa aleyhisselam güya kendisine iman edenler tarafından put haline getirilmiştir. Nedir put haline getirilen bir insan?

Bir ananın çocuğu, yemeğe içmeye, gezmeye, uyumaya muhtaç birisi, ilahlaştırılmak istenmiştir. Bunun için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz ashabını uyarmış; 'İsa'yı putlaştırdıkları gibi beni putlaştırmayın' buyurmuştur.

Bunun için biz iman ederken 'eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resûlühü' diyoruz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi bile bir noktada tutuyoruz, nedir o? 'Kul'.

Kul! Şahadet ederim ki Muhammed Allah'ın kulu ve peygamberidir. Önce kulluğunu dillendiriyoruz. Bu kulluk kelimesini kaldırdın mı, ilahlık mevkiine yükseltmiş olursun. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem tapınılacak birisi değil. Bir noktada duruyor.

Eceli vardı öldü, insandı, yedi, içti. Asla ilah olmaz. Kim ilah olur? Ezeli ve ebedi olan, yemeyen, içmeyen, Samet olan, 'lem yelid ve lem yüled' kim ise, o ilah olmalıdır ki o da Allah'tır.

Sonunda vazgeçemediğin tek şey 'Allah' olmalı. En büyük sevgin Allah'a yüklü olmalı. Ölü, dirin, namazın, hayatın, yemeğin her şeyin Allah ve Allah için olmalı.

İnsan, işte çocuğuna karşı duygularını aşamıyor. Ve onun üzerinden, sevgisinin dışında bir şeye razı olamıyorsa, onu yeri geldiğinde Allah için feda edemiyorsa, çocuğunu putlaştırmış oluyor. Çocuk put haline geliyor.

Zor geliyor ondan ayrılmak, elbette zor gelecek adı 'imtihan ya. Ebu Cehil'e de babasının, ecdadının putlarını bırakmaz zor geldi. 'Muhammed yalan söylüyor' hâşâ demediler. 'Doğru, bu adam doğru söylüyor; ama ecdadımızın izinden gitmek zorundayız' dediler.

Bu kardeşler, bir noktada bizi tefekküre zorluyor. Demek ki putçuluk insandan kalkmaz. Her asrın kendine göre putları var. Bu asrın putu da internettir. Bu asrın putu televizyondur. Bu asrın putu haber izlemektir. Uykun da gelse hasta da olsun... Hastanede yoğun bakımda hasta da olsun illa 'getirin televizyonları haber izleyeyim' diyorsa bu putçuluktur. Putçuluktur.

Nasıl Ebu Cehil taşın önünde rahat buluyordu. Helvadan yaptığı puta tapınıyor, secde ediyor, acıkınca onu yiyordu, e sende ameliyata gireceksin belki ameliyattan çıkamayacaksın haberleri izlesen ne olur? Trafik kazalarını bilsen ne olur bilmesen ne olur? Put işte...

Sonunda vazgeçemediğin tek şey 'Allah' olmalı. En büyük sevgin Allah'a yüklü olmalı. Ölü, dirin, namazın, hayatın, yemeğin her şeyin Allah ve Allah için olmalı.

Eğer bunun dışında ölüm pahasına da olsa ameliyata girerken bile 'illa haberleri izleyeceğim diyorsan' vazgeçemediğin her şey bir puttur. Belki bu put, yani senin vazgeçemediğin bu şirk noktasında seni cehenneme sürükleyen Ebu Cehil'in düzeyinde yapan değil; ama o sürece sürükleyen bir puttur bu.

Tekrar vurguluyoruz. Müşrikler Allah'ı inkâr eden kimseler değillerdir. Belki o dönemin Hıristiyanlarından daha çok Allah'a iman ediyorlardır. Yahudilerden daha güçlü Allah'a inanıyorlardı. Ama müşriktiler.

'Siz ve tapındıklarınız cehennemın kütüğüsünüz' diye Allah buyuruyor. Bu şekilde Allah'a imanları bir işe yaramadı. Neden? Çünkü Allah'la beraber; aşamadıkları, sevdikleri şeyler vardı. O putları bırakamadılar.

Mesela; müşriklerin en büyük putlarından biri kadın düşkünlükleriydi. Kadına düşküdüler. Onlar; insan olarak değil hayvan gibi kullanmak istedikleri; yok saydıkları, para gibi, metaa gibi, sandalye gibi alıp satmak istedikleri bir kadından hoşlanıyorlardı.

Hayat arkadaşları, evlendikleri, nikâhlandıkları bir eş değildi aradıkları... Köle gibi kullanmak istedikleri kadına tapınıyorlardı. Bunun için kadına tapınanları da var. Kadından put edinenleri de vardı. Hâlâ yeryüzünde, hâlâ bütün bu medenileşmeye, modernleşmeye rağmen kadına tapınanlar var.

Putçuluk yeryüzünden kalkmaz. Neden? şeytan işsiz kalmış olur o zaman. Şeytan sadece alkolü, sadece cinayeti teşvik etmiyor. Sinsi sinsi şeytanın tevhide karşı yatırımı var.

Biz bu nedenle kardeşler, putçuluğu geçmişte sadece Ebu Cehil'in düştüğü bir sapıklık olarak göremeyiz. Ebu Cehil'inde kendi çağındaki imkânlarıyla içinde bulunduğu bir sapıklık olarak görürüz.

Akıl iyi bir put çeşididir. Birbirimize karşı aklımızı kullanalım. Ticarete aklını kullan; aldatmasınlar seni. Evlenirken cicili bicili laflara kanma; aklını kullan. Lakin Kur'an'ın önünde akıl yok, teslimiyet var.

Ebu Cehil'den önce de Nuh aleyhisselam zamanında da putçuluk vardı. İbrahim aleyhisselam da putçu bir kavimle uğraştı. Şu şekilde düşünmeyi yanlış bulduğum için bu vurgulamaları yapıyorum. İbrahim aleyhisselam babası Azer dâhil bir putperest toplumdaydı.

Baltayla putları kesti, kırdı, yıktı. İşte Nemrutla beraber putçuluk da gitti. Nuh aleyhisselamın işte bir sürü putperest kavmi vardı. Filan peygamber, efendim Salih aleyhisselam, putçularla uğraştı.

Peygamberler dönemine ait, tarihi vesikaları konuşuyor zannediyor gibiyiz. Hayır. O dönemin putları aptalca heykellerden, taşlardan yapılmış şeylerdi. Putçuluk kalkmadı. Zira tevhid o zaman nasıl putçuluğa karşı, Allah'a imanı saf ve berrak bir şekilde ayakta tutmanın adıydı, kıyamete kadar bu öyle devam edecek.

Şimdi kardeşler, bir örnek dizisi vermek istiyorum. Putların listesini vermiyorum. Yeni putların listesini vermiyorum. Örnekler veriyorum. Çünkü neredeyse her mahalleye göre, her aileye göre türeyecek şekilde çok putumuz var. Bir sürü mobilya çeşidi var; ben onları sırayla saymam şimdi. Ama özellikle modern putlarımızdan, yeni ihdas ettiğimiz putlarımızdan örnek vermek istiyorum.

Mesela bir numaralı put; akıldır. Akıl. İnsanlar Allah'ı akıl filtresinden geçirmek istiyorlar. Kur'an okuyor, hadis okuyor, Allah böyle dedi; deniyor. Akıyla bir tartıyor bunu; 'bu aklıma uymadı' diyor. Allah ile kulu arasında akıl duruyorsa bu akıl, bir puttur.

Allah'a 'bu ne demek' diye sorulu mu? Sen, 'benim aklıma uymuyor bana göre böyle değil' dediğin zaman Ebu Cehil ne dedi? 'Taif'te bir sürü zengin çocuğu var, Mekke'de bir sürü zengin çocuğu var bu yetimi nereden buldu Allah' dedi. Onunda aklına uymadı yetim bir çocuktan peygamber olması.

Yetim çocuk, Taif'e gittiğinde Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem, ne dediler ona? 'Senden başkasını bulmadı mı Allah' dediler. Akıllarına uymadı. 'Hem peygambersin, hem koruman yok, ne biçim peygamberlik bu' diye düşündüler.

Akıl iyi bir put çeşididir. Birbirimize karşı aklımızı kullanalım. Ticarete aklını kullan; aldatmasınlar seni. Evlenirken cicili bicili laflara kanma; aklını kullan. Lakin Kur'an'ın önünde akıl yok, teslimiyet var.

Müslüman ne demek? Yüzde yüz kayıtsız şartsız Allah'a teslim olmuş demek. Hem teslim oluyorsun, hem aklın pazarlık yapıyor. 'Kurban kessem ne olacak kesmesem ne olacak piyasada et bol' diyorsun.

Kurban, etsizleri doyurmak için yapılan bir ibadet mi. Onun yerine 'on katını sadaka vereyim diyemezsin'; bu akılı kullanmaktır. Sana Ebu Hanife radiyallahu anh mı kurban kes dedi? 'Ebu Hanife kadar bizim de aklımız var' demek hakkın olurdu o zaman.

Sen Ebu Hanife'nin mezhebinden olabilirsin; ama din Ebu Hanife'nin dini değil ki. Kurbanı Allah emretti, peygamberi emretti akıl bitti. Akıl rafa kalktı. Akıl kime karşı? Arkadaşıma karşı aileme karşı, kendime karşı; insan olarak aklımı kullanmak zorundayım.

Allah'ın kitabıyla, şeriatıyla akıl benim aramda süzgeçlik, filtre görevi yaptığı zaman, akılı sigorta gibi kullandığım zaman akıl puttur. Mantık yürütemezsin. İlk mantığı şeytan yürüttü zaten. 'Secde et buna' dediği zaman ne cevap verdi? Aklını kullandı. 'Benim gibi güçlü bir mahlûk bu çamurun önünde secde eder mi? dedi. 'Mantıksız bir iş bu' dedi.

Niye? Çünkü bir yemek hazırlanmasıyla, yenmesiyle, bulaşıklarıyla bir saatte bitecekken, bir kadının sabahtan akşama kadarını alıyorsa, ibadete vakit bırakmıyorsa, kitap okumaya vakit bırakmıyorsa, zikre vakit bırakmıyorsa, sılayı rahimine vakit bırakmıyorsa, mutfaktan çıkamıyorsa kadın; bunun adı puttur.

Şeytan aklını kullandı; helak oldu. Akıl, Allah'ın en büyük nimetidir. Sağlıktan hayattan sonra en büyük nimetidir. Ama put değildir. Put olamaz.

İkinci put çeşidi; yemek... Yemek yemesen, bir insan yemeyerek açlık boykotu yapsa, ölse; intihar etmiş olur. Ebedi cehennemde kalır neuzibillâh.

Yemek de bir ibadet çeşidi; ama put olmamalıdır. Yemek nasıl put oluyor? Düşünebiliyor musunuz kardeşler; yemek pişiyor, mesela put yemeklerinden örnek veriyorum, yemek pişiyor, yemek ne kadar da pişiyor. Bir saatte pişiyor. Bir pasta bir saatte yapılıyor. İki saat de onun süslenmesi için vakit harcanyor. Hatta üzerine odun, kâğıt, plastik çöpler diziliyor güzel

görünsün diye. Bir pasta geliyor. Çatalı batırıp yiyemiyorsun 'Bismillah' deyip üzerindeki demir parçalarını plastikleri boncukları filan atman gerekiyor.

'Ya bunlar pastanenin nesi?' 'Süsü...' Yemek put haline gelmiş. Doymak gıdalanmak, güçlü rükû yapmak için, secdeden dimdik kalkmak için pasta yemiyor. Pasta geleneğini yaşatmak için yiyor.

Hâlbuki yemek ve yedirmek ibadettir. Allah'ın rızasının kazanılacağı bir iştir. Şimdi yemeği biz ömrümüzü çürüttüğümüz bir nesne haline getirdik. Bir dilim ekmelele doycakken, ekmeyle cicleylep bücüleylep; gelinlik kız haline getirip sofraya getiriyorsun.

Hatta ekmeği bıçakla kesmeyip, şöyle bir doğrasan, çocuklar tutmuyor ona. Yenmez bir şey gibi görüyorlar ekmeği. Paspas bezi gibi görüyorlar onu. Bıçakla kesilecek, şekil verilecek, lokmalarına ayrılacak; işte put budur.

Niye? Çünkü bir yemek hazırlanmasıyla, yenmesiyle, bulaşıklarıyla bir saatte bitecekken, bir kadının sabahtan akşama kadarını alıyorsa, ibadete vakit bırakmıyorsa, kitap okumaya vakit bırakmıyorsa, zikre vakit bırakmıyorsa, sılayı rahimine vakit bırakmıyorsa, yemekten mutfaktan çıkamıyorsa kadın; bunun adı puttur.

O, yemeğin yapıldığı yemekhane de put hanedir. Adı Lat Menat Uzza olması gerekmiyor. Adı 'börek' olsun, adı 'pasta' olsun, adı 'çorba' olsun. Lat Menat ve Uzza'nın yaptığı işi yapmıyor mu?

Bu çocuklara bu tesbihatı niye öğretmedin? Bu Kur'an'dan niye bir sayfa okumadın? 'Mutfaktan çıkamadım' diyor. Bu mutfakta İslam ordularını mı doyuruyorsun sen? Kaç bin kişilik yemek yaptın burada?

Sanki yetmiş tane çocuğu var. İki çocuk, karı, koca; dört kişi. Bu dört kişi için dört saat yemek her vakitte; üç öğünde on iki saat. Her gün on iki saat yemeğe ayrılır mı? Demek ki put bu...

Bütün hayat ona feda edilmiş... Namazın bile sünnetlerini kılamıyor, put hazretleri pişiyor fırında çünkü. Ama cahiliye toplumu, 'helvadan put yapardı' deyince kahkahayla gülüyoruz. Biz helvayı kaldırdık, kek dönemi geldi şimdi. helva cenazede yeniyor sadece. İşte mantıksızlık burada... Bu bir put çeşidi...

Şimdi de kimisi; 'bunlar Allah'ın nimetidir, bunları nimet kadar kullanırım; ama tapınmam' deyip, arabası kapısında olduğu halde camiye gidiyor. Kimi de 'o arabayı çalarlar sabah namazı vakti' diye camiye gitmeyip evde arabasını bekliyor.

Bir başka put kardeşler, araba putudur. O da bu asırda çıktı. 'Arabayı niye satın aldın' diyorsun 'binip bir yere gitmek için' diyor. 'Niye gitmiyorsun dolmuşla gidiyorsun.' 'Araba eskir' diyor. E niye aldın bunu?

Bir insan, elinde bez; akşama kadar yağmur yağıyor, bu yağmur raporunu akşam öğrendiği halde yine de arabasını yıkamaya veriyor. 'E gidiyorsun çamur olacak'; put hazretleri kirli durmaz. Taharetini yaptırarak putun.

Araba seni biniyorsa o puttur. Sen arabaya bin. Mesela; çocuk oynadı, koltuğu yırttı. Araba kaç para, çocuk kaç para? 'E çocuğun fiyatı olur mu?' 'Bu çocuğu niye dövdün bu koltuğu çizdi diye.'

Kendi doğurduğun herhangi bir çocuğun; kız olsun erkek olsun bir mobilya çizgisi, arabanın bilmem neresini çizdiği yüzünden senden dayak yiyorsa, çocuktan kıymetli ne vardı bu dünyada. Bu araba zaten eskiydi. Bu arabayı zaten iki sene sonra hurdaya atacaktın.

Eğer bir insan, kaza yaptığı zaman 'araba pert oldu' diyorsa sonra da mesela; 'kolum kırıldı çıktım oradan' diyorsa o araba onun putu.

Dikkat et; heyecanlanınca ilk; 'araba pert oldu' diyor, 'ben arabayı orada bıraktım, elhamdulillah sağ çıktım' sonradan diyor. Çünkü put önde duruyor hep. Çocuğundan da kıymetli, kendinden kıymetli araba...

Put hazretleri olmasa, sen nasıl yaşayacaksın zaten. İşte her çağda şeytan, kendine göre bir put icat ediyor, önüne koyuyor insanın. Nasıl Hazreti Ebu Bekir 'lanet olsun bu putlara' dedi Resûlullah'ın peşinden gitti, Ebu Cehil de 'ah putum etti vah putum, putlar gitti' dedi.

Şimdi de kimisi; 'bunlar Allah'ın nimetidir, bunları nimet kadar kullanırım; ama tapınmam' deyip, arabası kapısında olduğu halde camiye gidiyor. Kimi de 'o arabayı çalarlar sabah namazı vakti' diye camiye gitmeyip evde arabasını bekliyor. Kiminde üç puanlıktır bu, kiminde doksan puanlıktır. Ama şeytanın put malzemelerinden birinden bahsediyoruz.

Bir başka put çeşidi, mesela; yeni put çeşitlerinden biri, tıptır kardeşlerim. Çocuk doğar; üç yaşından itibaren doktor olacağım der. Büyüyüp doktor olacak. Doktor olmazsam, mühendis olurum.

İnsanlar ev alırken hastaneye yakın ev alırlar. Hastaneye yakın olsun. Yahu sen illa hasta olmaya mı yeminlisin. İlla hasta olman mı gerekiyor? Zaten emekli olunca iki günde bir hastaneye gidecek, hasta olmak şart.

Allah yaratıyor. Öldürüyor. Hastalığı da Allah yaratıyor, şifa doktorda; put. Doktor, put. Tıp, put. Bu, Müslüman'ın tıbbi inkâr etmesini, doktoru müşrik görmesini gerektirmiyor. Öyle değil. Tıp Allah'ın nimetidir.

Bir başka put çeşidi kardeşler; ev ve evdeki mobilya çeşididir. Bir insan fani bildiği dünyada, ev gibi bir değeri; kerpiçten yapılmış, tuğladan, çimentodan yapılmış, ağaçtan yapılmış bir değeri ebedi kabul edemez. Ederse bunun adı; puttur.

Kur'an ve şeriat ilimlerinden sonra en mübarek en bereketli ilimdir. Doktor saygındır, muhteremdir, ama put değildir. Doktor Allah'ın vesilesidir. Nasıl naneye bir şifa koyuysa, ihlamur çiçeğine bir şifa yazdıysa, doktorun elinde de şifa yazmış. Bu kadar.

Abartıldığı zaman bunun adı put olur. İnsanda putperest hale gelir. Civanım doktorum, canım doktorum değil, "doktor bey" bu kadar. Zaten doktoru put yapanlar, sonra bir gün hastaneye geliyor doktor yok. 'Niye?' 'Hastanede yatıyor.'

Senin şifan elinde mukadder olan birisi madem buydu, niye kendisi hastalandı doktorun. Bunu düşünmeye insan vakit bulamıyor. Neden? Çünkü kabımız, kalbimiz, beynimiz yüzde yüz Allah sevgisiyle dolmadığı zaman; onu doktor doldurur.

Ölüm korkusundan, Allah'tan korkar gibi korkarsan, bu bir boşluk türüdür. O boşluğu doktor doldurur. Hemşire doldurur veya hastanenin duvarları doldurur.

Bir başka put çeşidi kardeşler; ev ve evdeki mobilya çeşididir. Bir insan fani bildiği dünyada ev gibi bir değeri; kerpiçten yapılmış, tuğladan, çimentodan yapılmış, ağaçtan yapılmış bir değeri ebedi kabul edemez. Ederse bunun adı; puttur.

Bu örneğe girmek istemiyorum. Hepimizin bunda bir miktar yarası var zaten. Kirada oturanın kiradan türü yarası var. Evi olanın da evinden dolayı yarası var. Hepimiz yaralıyız.

Bir başka puttan söz etmek istiyorum. Demokrasi putudur bu da. Bu da bu çağın icadıdır. Demokrasi putu... Aslında demokrasinin put olarak, ciddi bir put olduğuna inanmıyorum. Çünkü kim çalmak istiyorsa demokrasi putunun arkasına geçiyor. Kim yolsuzluklarını kapatmak istese demokrasi...

'Sen hâşâ demokrasiye mi karşısın?' 'Yo hayır' değilim. Herkes bir demokrasi putu bulmuş; saygıyla tazimle önünde eğiliyor. Kimsenin demokrat olduğuna da inanmıyorum ben. Demokratlar samimi bir şekilde demokrat olsalar, 'helal olsun be siz de güzelsiniz, putunuz da güzel' diyesi geliyor insanın.

Demokrasi diyor, bir ülkeyi işgal ediyor; milyonlarca insanı öldürüyor orada. 'Niye öldürdün bunları' deyince 'yüce demokrasi adına' diyor. E demokrasinin senin, senden olmayan insanları öldürmek. Sen niye bu zulmü yapıyorsun?

'Yıllardır bu insanları Kur'an'dan uzak tutuyorsun sen.' 'E demokrasimiz bu; böyle gerekiyor.' 'Kim bu demokrasi?' 'Halk efendi hazretleri.' 'Halk böyle istemiyor.' 'Halk ne bilir ne isteyeceğini' diyor. E hani demokrasi 'halk' demektir. Yok, kardeşim yok.

İbrahim aleyhisselam ne dedi bu putperestlere? sizin aslında bu putlara inandığınız yok. Aranızda oyun kuralları olarak, bu putları icat ediyorsunuz. Oyun, böyle bir put gerektiriyor. Sen koşarken yüce demokrasi diye koşuyorsun, düştün mü o alıyor 'yüce demokrasi' diye koşuyor.

Madem halktır, bırakın halklar istediği gibi yaşasın. Ya kör zihinli halk, ne bilir nasıl yaşayacağını. Halkı çocuk kabul et hatta sürü kabul et. Ondandır da 'demokrasi' diye arkasına sığın. İşte put budur.

Dolayısıyla şirkin de güzelliği var. Haydi, bir şirk putu da biz mi icat edelim şimdi? İçinde üç gram zehir olmayan tarafı var diye yüz gram zehri midemize nasıl atarız? İşte bir put girdi mi böyle giriyor.

Ebu cehil niye putundan vazgeçmiyordu? 'E ben bu puttandır vazgeçersem, gelir Muhammed hakkı haykırır, gelir Bilal; ezan okunur ondan sonra' diye düşünüyordu. Onun putunun adı taşı Lat Uzzaydı. Uzza gitti, onun yerine demokrasiyi getirdi.

Diğeri gitti, kapitalizmi getirdi. Diğeri 'liberalizm' diye bir put getirdi. Put çok. Yeter ki tapınan enayi bulunsun. Ha bu arada hastalık yayıldı mı kardeşler; çok müthiş yayılıyor. Şimdi neredeyse Müslümanlar arasında 'demokrasi elhamdulillah Allah'ın nimetlerinden birisi' diyecek hale getirildi. Subhanallah.

Bir kere bu, Allah'ın şeriatının yerine konmaya çalışılan bir sistem. Bunun içinde üç tane beş tane iyi huy olabilir. Yirmi tane huyundan dokuzu iyi olsa on dokuzu iyi olsa ne olur. Allah'ı reddetmek var mı bunun başında, bitti.

Müşrikler de en nihayetinde, mesela; Ebu Cehil gibi bir mel'un, habis adam, yalan konuşmayan bir adammış. Yalan konuşanı ölümcül bir suç işlemiş gibi görüyorlarmış. Kendilerine göre onların da bir ahlakı var.

Mesela; ebeveyn hürmetleri, annelerine babalarına saygıları Ebu Cehillerin, o müşriklerin; şu an birçok Müslüman'ın gösteremeyeceği kadar büyük ölçüde.

Mesela; öldürmeye karar vermiş, kitaplardan öğreniyoruz, tarihten öğreniyoruz, müşriklerden biri adam öldürmeye karar vermiş. Becerip diğeri, 'babanın hatırı için beni affet' diyor, affediyor onu. Baba hatırını aşamıyor.

Şimdi sen bir Müslüman'a baba hatırı de bakalım ne diyor sana. 'karıştırma babamı bu işe o öleli kaç sene oldu' diyor. Yani demek ki onlarda da bir miktar doğru... Şimdi Ebu Cehiller anaya babaya saygılı, 'Kur'an'da da anaya babaya saygılı olun' diyor.

Dolayısıyla şirkin de güzelliği var. Haydi, bir şirk putu da biz mi icat edelim şimdi? İçinde üç gram zehir olmayan tarafı var diye yüz gram zehri midemize nasıl atarız? İşte bir put girdi mi böyle giriyor.

Mesela kardeşler; internet, televizyon bu çağın getirdiği putlardan biri. İnsanlar neredeyse evsiz kalalım televizyonsuz kalmayalım diyecek duruma geldiler.

Mesela; deprem oluyor, bir afet oluyor, çadır yok, bir şey yok orada duruyorlar; ama bir televizyon evden kurtarmışlar, televizyonu bahçeden izliyorlar. Televizyonsuz olmaz. Evsiz oluyor.

Aile yok, çocuk yok, biri çadırdaki, biri hastanede yatıyor; olsun. Televizyon olsun orada bir. E gün nasıl geçecek? Kap boş.

(Arapça metin)

Yani kap dolu değil, zikrullah tatmin etmiyor, Kur'an tatmin etmiyor, Allah için cihad diye bir hedef yok, yeryüzünde niye yaşadığına dair bir şuur yok, e televizyonsuz hayat geçmez.

Yirmi dört saat, dolar mı bu yahu. On iki saat uyusan, başın ağrıyacak zaten. Nasıl geçecek bu vakit. Kahvehaneler de depremde yıkılmış. kahvehaneye gidecek hal de yok. E televizyon. İşte televizyon bir put... İnternet bir put...

Lakin kardeşler, şurada bir ayrıcalığı yapmamız gerekiyor. bu putun put olması kullanım hatası yüzünden kaynaklanıyor. Bu hayır için kullanıldığında nimettir. Hayır kadar kullanırsan nimettir. Aynı elma gibi... İki tane elma şifadır, Allah'ın nimetidir, lezzettir. Ama bir oturuşta beş kilo elmayı yersen hastaneyi boylarsın.

İnsanlar olarak harcama putuna kapıldık. Parası olan parasını harcıyor, olmayan hayali bir kart buluyor, o kart üzerinden harcıyor. Onu da bulamayan çalışıyor. Onu da bulamayan dileniyor, dilendiğini harcıyor. 'Harcamazsan yaşayamazsın' hale gelindi.

Yani insan interneti ilim kaynağı olarak kullanabilir. Allah'ın nimetlerinden biri niye kullanmayacaksın? İlim kaynağı olarak kullanılabilir. Ama sabahtan akşama kadar, kulağına internetin kablosunu takacak kadar aşırı kullanırsan bela olur bu.

Kardeşler, bu çağın en vahşi putlarından birini daha benzetmeyle anlatmak istiyorum. İslam tarihi okuyanlar, Ukas panayırı diye bir isim duyarlar. Cahiliye Arapları panayırlar yaparlarmış. Aralarında malı satmak için, arada da şiir yarışmaları, edebiyat yarışmaları ilan da yaparlarmış.

Nitekim sîret okursanız, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in Ukaz'a gidip, panayırlara gidip, dinini anlattığını okursunuz orada. Çünkü insanlar bir arada duruyorlar orada.

Mesela; bir ay sürüyor panayır. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem de gidiyor imana, tevhide davet ediyor onları. Çünkü başka türlü insanları toplu bir arada bulamıyorsunuz. Lakin şirkin en güçlü yatırımlarından biri...

Mesela; o panayıra gittiklerinde çuvallara koyuyorlar heykellerini, o panayırlara gidip koyuyorlar putlarını, Latsız Uzzasız ticaret olmuyor. Çünkü bereket gelmez. Lat olmadan Uzza olmadan kimse oradan bir şey almıyor. Böyle bir anlayış var.

Bu asrın dikkat ederseniz bu asrın en önemli put çeşitlerinden biri ticaret ve alışveriştir. İnsanlar olarak harcama putuna kapıldık. Parası olan parasını harcıyor, olmayan hayali bir kart buluyor, o kart üzerinden harcıyor. Onu da bulamayan çalışıyor. Onu da bulamayan dileniyor, dilendiğini harcıyor.

'Harcamazsan yaşayamazsın' hale gelindi. Ve dikkat edin alışveriş merkezlerinin yanında ticaret merkezleri kuruyorlar. On ikilere kadar, on birlere kadar insanlar orada dolaşıyor. Ve hiçbir ticaret merkezinin duvarlarında saat yoktur; yine dikkat ederseniz.

Özellikle o büyük ticaret merkezlerine saat koymuyorlar. Çünkü ben buraya sekizde girdim, saat on bir olmuş diye görürsün; geri çıkarsın düşünüyorlar.

Zamanın nasıl geçtiğini anlamaman için dizayn edilmiş.

Benzinciler, tuvaletleri kanunen kurmaları gerekiyor, benzinlikte tuvalet olması gerekiyor. Marketin arkasına koyuyor tuvaleti.

'Bunun kokusu seni rahatsız eder, marketin dışına koy bunu' desen bile kokusuna razı o. Hele koksun, müşteri tuvalete mecburen gidecek ya benzinciye gelince; tuvalete giderken marketin sağında solunda gözü bir şeye takılsın diye düşünüyor.

Satın almak, para harcamak put haline geldi. Ebu Cehil'in putunu da geçti. Ebu cehil hiç olmasın, bulduğunu harcıyordu. Şimdi bulamayan kart bulup, kartı harcıyor. Bu kartı ne ile

ödeyeceksin diye sorduğunda, cevap yok. Öyle bir şey düşünmemiş ki adam, ödemek diye bir derdi yok ki harcamak diye bir derdi var.

Peki, bunu niye aldın yiyecek misin, kullanacak mısın? 'Yok, çok ucuzdu' diyor. İndirimli fiyatından aldım diyor. Yahu indirim bindirimi boş ver; bunu kullanacak mısın, işine yaracak mı? Evde mi gerekiyor, arabana mı gerekiyor.

Şeytanın yumurtalarını kuluçkaya koyduğu merkezler, bizim namaza gitmeye vakit bırakmayacak kadar 'haram' 'helal' diye her hangi bir ayırım yapmaya fırsat bırakmayacak kadar yoğun bir şekilde üzerine düştüğümüz merkezler haline geldiyse, ben de derim ki bu asrın Lat ve Uzza tapınakları ticaret merkezleridir.

'İndirimdeydi aldım.' İndirim diye bir kelime duyulmuş nasıl indirmiş bunu, çıkarıp indirmiş bu adam. Bir çıkarmış, bir daha indirmiş. İndi yazdı ya üstünde, almasan günah.

Nasıl Müslüman caminin bahçesine girince nasıl tahiyetü'l mescid kılmadan çıkmazsın camiden, ibadethane der gibi ticaret merkezine girip, bir şey almadan çıkarsan o da öyle kabul ediliyor. Put, caminin yerine geçmiş.

Hatta bu alışveriş merkezlerinin bu kadar lanetli işlerle meşgul olduğunu, faizin, ömür zayıyatının, hırsızlığın, sahtekârlığın, vesairenin ana yuvası olduğunu bildiği halde insanlar, camileri yüksek yapıyorlar altına dükkân yapalım, dükkânları da kiraya verelim diyorlar. Ne kiraya veriyorsun orada, telefoncuya kiraya veriyor. Çocuklar da çaldıkları telefonları caminin altındaki telefoncuya satıyorlar, üstünde de Allah'a ibadet ediyorsun.

Kurban olduğum peygamberim ne buyurdu asırlar önce; 'yeryüzünde Allah'ın en çok sevdiği yerler mescitlerdir. En buğz ettiği, lanet ettiği yerlerde ticaret merkezleridir. Zira şeytan yumurtalarını ticaret merkezlerinde kuluçkaya koyar.'

Çocuklar, tüketim hastalığına ticaret merkezleri alışıyor. Menhiyata orada alışıyor. Kız arkadaşını orada buluyor. Kızlarımız tesettürlü, tesettürlü oldukları halde ticaret merkezlerinden, alışveriş merkezlerinden tanıştıklarıyla evleniyorlar.

Ama annelerine babalarına haber vererek tabi... Hanefi mezhebinde caiz; ama olsun onlar haber veriyorlar yine de. 'Git şunu iste' diye. Git iste diye haber veriyorlar.

Şeytanın yumurtalarını kuluçkaya koyduğu merkezler, bizim namaza gitmeye vakit bırakmayacak kadar 'haram' 'helal' diye her hangi bir ayırım yapmaya fırsat bırakmayacak kadar yoğun bir şekilde üzerine düştüğümüz merkezler haline geldiyse, ben de derim ki bu asrın Lat ve Uzza tapınakları ticaret merkezleridir. Alışveriş merkezleridir.

Bizi tüketim çılgınlığına sürüklüyor. Var yok demeyip harcattırıyor. İndirimliler, tabi indirim yoksa almayacaksın, indirimli varsa alacak. Bu hastalık putçuluktur.

Ebu Cehil'e gülmeye cesaretimiz olmamalı bizim. Ne yapsın adam. Teknoloji yok bir şey yok. Akılsızın biri Şam'a gitmiş Mekke'den. Bakmışlar ki orada insanlar bir heykelin etrafında dönüp duruyorlar. Roma'dan kalma bir heykel...

'Bunu satar mısınız' demiş satmış. Almış getirmiş. 'Amr, bunu nereden getirdin' demişler. 'Şam'dan getirdim' demiş. 'Yahu ne kadar güzel bir şey bu' demişler, 'adamların ilahı bu' demiş.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem den iki üç sene önceki bir olay. 'Adamların ilahı bu' demiş. 'Yuh be Mekke'deyiz bizim ilahımız yok' demişler. Kâbe'nin dibinde, adam ilah arıyor. Bunu iyi bir yere koyalım demişler, iyi bir yere koymuşlar. Menat bey orada geçmiş hayata.

E şimdi ben de Müslüman'ın evine gidiyorum; koca bir at. Bakıyorum, 'filan ticaret merkezine gittik, çocuğun hoşuna gitti' diyor. 'Yahu bunu niye aldınız bir işe yarayacak mı?' 'Çocuğun hoşuna gitti, vitrine koyduk.'

İşte Amr'ın da hoşuna gitmişti, öyle Mekke'ye getirmişti onu. Yirmi sene sonra da ilah olmuştu o. İşte Ebu Cehil'in Ebu Leheb'in putuna gülerken, bir kamyon putu zihnimize ve evimize taşıdığımızı, her gün yeni bir putun piyasaya çıktığını bilmemizde yarar var.

Velhamdu lillahi Rabbil Âlemin...